

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2014 č. j. MPSV-UM/2413/14/4S-JČK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 5. 2014, č. j. 2 Ad 30/2014 – 4,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) brojí kasační stížností ze dne 9. 6. 2014 proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále „krajský soud“) ze dne 27. 5. 2014, č. j. 2 Ad 30/2014 - 4, kterým bylo rozhodnuto o odmítnutí žaloby stěžovatele z toho důvodu, že stěžovatel přes výzvu krajského soudu neodstranil vady žaloby.

Usnesením ze dne 21. 7. 2014, č. j. 3 Ads 133/2014 - 18, Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud vycházel ze závěru, že se v posuzované věci jedná o kasační stížnost zjevně neúspěšnou ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), konstatoval proto, že u stěžovatele nebyly splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ust. § 35 odst. 8 s. ř. s., a stěžovatel tak nemohl být ani ustanoven zástupce. Zároveň citovaným usnesením vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a ke splnění této povinnosti stěžovateli stanovil lhůtu jednoho týdne od doručení citovaného usnesení.

Citované usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 1. 8. 2014; lhůta ke splnění usnesením uložené povinnosti tedy marně uplynula dne 8. 8. 2014. Stěžovatel na výzvu obsaženou v citovaném usnesení reagoval pouze podáním ze dne 11. 8. 2014, v němž zopakoval své kasační námitky a soudu zároveň sdělil, že povinnost k předložení plné moci

uloženou citovaným usnesením splnit nehodlá.

Z ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Povinné zastoupení advokátem je tak v řízení o kasační stížnosti jednou z podmínek řízení. Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele shora citovaným usnesením k odstranění uvedeného nedostatku podmínky řízení, stěžovatel jej však neodstranil a soudu sdělil, že jej ani odstranit nehodlá. Nejvyšší správní soud proto postupoval podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. a kasační stížnost stěžovatele odmítl, neboť se jedná o vadu, která brání meritornímu projednání věci.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (v kontextu s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. září 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu